

การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง “ลูกหาบภูกระดึง”
PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “CONQUEROR OF PHU KRADUENG”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง “ลูกหาบภูกระดึง”
PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “CONQUEROR OF PHU KRADUENG”

อารีฟ มุลทรัพย์
AREEF MOONSUP

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชานิเทศศิลป์
คณะสถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2566

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การถ่ายภาพบุคคล เรื่อง “ลูกหาบภูกระดึง” PORTRAIT PHOTOGRAPHY TITLED “CONQUEROR OF PHU KRADUENG”
นักศึกษา	นาย อารีฟ มุลทรัพย์
รหัสประจำตัว	63020367
หลักสูตร	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	การถ่ายภาพ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรม ศิลปะและการออกแบบ
อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร. กิตติชัย เกษมศานต์

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้านั้นมีความชื่นชอบในเรื่องของการเดินป่าขึ้นเขา และบ่อยที่ข้าพเจ้านั้นได้เดินทางไปยังยอดดอยหรือสถานที่ที่พิชิตยอดเขาต่างๆในประเทศไทย ก็มักจะได้พบกับอาชีพ ลูกหาบ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ามักจะมีคำถามคาใจอยู่มากมายกับอาชีพของเขา เช่นทำไมคนเหล่านี้ถึงสามารถแบกสัมภาระน้ำหนักมากมายมหาศาลขึ้นยอดเขาได้ ทั้งๆที่นักท่องเที่ยวคนธรรมดาอย่างตัวข้าพเจ้าเอง ก็แทบจะไม่ไหวและหมดแรงกับสัมภาระของตนเองในการเดินขึ้นยอดเขาแต่ละครั้งอยู่แล้ว ทำให้ข้าพเจ้านั้นมองว่าอาชีพลูกหาบและคนที่ทำอาชีพนี้น่าสนใจ และยอดเขาที่ขึ้นชื่อเรื่องของการทำอาชีพลูกหาบมากที่สุดในประเทศไทย ก็คงจะเป็นที่ไหนไปไม่ได้ นอกจาก อุทยานแห่งชาติภูกระดึง เนื่องด้วยเป็นสถานที่เดินป่าและปีนเขาที่นิยมในหมู่นักท่องเที่ยวและโด่งดังมาอย่างยาวนาน อีกทั้งยังเป็นสถานที่ที่มีการทำอาชีพลูกหาบมากที่สุดในบรรดาอุทยานแห่งชาติในประเทศไทย ข้าพเจ้าจึงต้องการที่จะศึกษาเรื่องราวของการทำงานของพวกเขา และอีกทั้งในปัจจุบัน กาลเวลาได้เปลี่ยนแปลงไป ทำให้การทำอาชีพนี้ในพื้นที่แห่งนี้มีจำนวนลดน้อยลงเรื่อยๆ ข้าพเจ้าจึงต้องการที่จะเก็บบันทึกภาพและสร้างผลงานชิ้นนี้ขึ้นมา ก่อนที่ในอนาคตอาจมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นกับอาชีพนี้ก็ว่าได้

ภายในศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ประกอบด้วยขั้นตอนกระบวนการสร้างภาพ บทสัมภาษณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่และผู้ที่ทำอาชีพลูกหาบ วิเคราะห์ข้อมูลช่างภาพผู้เป็นตัวอย่าง เกิดเป็นการนำเสนอชุดภาพถ่ายบุคคลของผู้ที่ทำอาชีพลูกหาบ ณ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง ที่จะสื่อถึงความแข็งแกร่งในการทำอาชีพนี้ของพวกเขาเหล่านั้น

โดยโครงการศิลปนิพนธ์ จะประกอบไปด้วย ภาพอัดขยาย ขนาด 16 x 24 นิ้ว จำนวน 16 ภาพ เพื่อที่จะบันทึกและบอกเล่าเรื่องราวของภาพถ่ายบุคคลในการทำอาชีพลูกหาบ ณ ภูกระดึง ที่แสดงถึงความแข็งแกร่ง ให้แก่ผู้รับชม

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพจน์ชั้นนี้จะไม่สามารรถสำเร็จผลไปได้ด้วยดี หากขาดความช่วยเหลือและความกรุณาจากทุกๆฝ่าย ทั้งการให้คำแนะนำ การชี้แนะ การสละเวลาเพื่อช่วยเหลือในการทำงาน จากทุกๆคนที่ปรารถนาดีต่อตัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอกล่าวขอบคุณบุคคลดังต่อไปนี้

ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการศิลปินพจน์ อาจารย์กิตติชัย เกษมสานต์ ที่คอยให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำต่างๆในเรื่องของการทำงานของข้าพเจ้า เพื่อไม่ให้ข้าพเจ้านั้นหลงทางในการทำงาน

ขอขอบคุณอาจารย์สาขาวิชาการถ่ายภาพทุกท่าน สำหรับทุกๆคำแนะนำ คำติชม ทำให้ข้าพเจ้าได้เห็นภาพในมุมมองที่ต่างกันอย่างออกไป และสามารถพัฒนางานตนเองได้ดีมากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณเหล่ามิตรสหาย ที่คอยช่วยเหลือในเรื่องของการถ่ายทำและร่วมเดินไปกับข้าพเจ้าในทุกๆครั้งของการทำงานศิลปินพจน์นี้

ขอขอบคุณครอบครัวที่คอยสนับสนุนทั้งในเรื่องของค่าใช้จ่ายต่างๆและคอยให้กำลังใจและคอยรับฟังในหลายๆปัญหาของข้าพเจ้า

สุดท้ายนี้ต้องขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องกับศิลปินพจน์ชั้นนี้ของข้าพเจ้า หากขาดผู้ใดไป ศิลปินพจน์ชั้นนี้ไม่อาจสำเร็จลุล่วงได้

อารีฟ มุลทรัพย์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 แนวความคิด	1
1.4 แรงบันดาลใจ	1
1.5 รายละเอียดทางเทคนิค	1
1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย	2
1.7 คุณค่าของผลงาน	2
1.8 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	2
บทที่ 2 ข้อมูลการสร้างสรรคผลงาน	3
2.1 การถ่ายภาพบุคคล	3
2.2 อุทยานแห่งชาติภูกระดึง	4
2.3 ลูกหาบ	5
2.4 ลูกหาบอุทยานแห่งชาติภูกระดึง	6
2.5 ชำ	7
2.6 หลังแป	7
2.7 ข้อมูลจากการติดต่อและสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง	8
2.8 การศึกษาศิลปินหรือช่างภาพ	10
บทที่ 3 ขั้นตอนการสร้างสรรคผลงาน	20
3.1 วิเคราะห์ข้อมูล	20
3.2 ขั้นตอนการวางแผนการทำงาน	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

3.3 ภาพร่าง	21
3.4 ขั้นตอนการเก็บภาพผลงาน	26
3.5 การตกแต่งภาพ	32
3.6 การเลือกภาพและการจัดตำแหน่งของภาพ	33
บทที่ 4 ผลงานจริง	35
บทที่ 5 บทสรุป	51
5.1 สรุปผลการทำงาน	51
5.2 ปัญหาในการทำงานและวิธีแก้ไข	51
5.3 ข้อเสนอแนะ	51
5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	51
บรรณานุกรม	52
ประวัติผู้วิจัย	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 1 ตัวอย่างการถ่ายภาพบุคคลด้วยแสงธรรมชาติ	3
ภาพที่ 2 ตัวอย่างภาพบุคคลในสภาพแวดล้อม	5
ภาพที่ 3 อุทยานแห่งชาติภูกระดึง	5
ภาพที่ 4 ซ้ำระหว่างทางขึ้นภู	7
ภาพที่ 5 Jimmy Nelson	10
ภาพที่ 6 ผลงานของ Jimmy Nelson	12
ภาพที่ 7 ผลงานของ Jimmy Nelson	12
ภาพที่ 8 ผลงานของ Jimmy Nelson	12
ภาพที่ 9 ผลงานของ Jimmy Nelson	12
ภาพที่ 10 Steve McCurry	13
ภาพที่ 11 ผลงานของ Steve McCurry	15
ภาพที่ 12 ผลงานของ Steve McCurry	15
ภาพที่ 13 ผลงานของ Steve McCurry	15
ภาพที่ 14 ผลงานของ Steve McCurry	15
ภาพที่ 15 Arnold Newman	16
ภาพที่ 16 ผลงานของ Arnold Newman	18
ภาพที่ 17 ผลงานของ Arnold Newman	18
ภาพที่ 18 ผลงานของ Arnold Newman	18
ภาพที่ 19 ผลงานของ Arnold Newman	18
ภาพที่ 20 ภาพร่าง	21
ภาพที่ 21 ภาพร่าง	21
ภาพที่ 22 ภาพร่าง	22
ภาพที่ 23 ภาพร่าง	22
ภาพที่ 24 ภาพร่าง	23
ภาพที่ 25 ภาพร่าง	23
ภาพที่ 26 ภาพร่าง	24
ภาพที่ 27 ภาพร่าง	24
ภาพที่ 28 ภาพร่าง	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่ 29 ภาพร่าง	25
ภาพที่ 30 ขั้นตอนการถ่ายทำ	26
ภาพที่ 31 ภาพถ่ายที่ได้จากการลงพื้นที่ในรอบที่ 1	27
ภาพที่ 32 ภาพถ่ายที่ได้จากการลงพื้นที่ในรอบที่ 2	28
ภาพที่ 33 ภาพถ่ายที่ได้จากการลงพื้นที่ในรอบที่ 3	29
ภาพที่ 34 ภาพถ่ายที่ได้จากการลงพื้นที่ในรอบที่ 4	30
ภาพที่ 35 ภาพก่อนและหลังการตกแต่ง	32
ภาพที่ 36 ภาพการปรับสีโทนและแสงเฉพาะจุด	33
ภาพที่ 37 ภาพที่คัดเลือกทั้งหมด	34
ภาพที่ 38 ผลงานจริง ภาพที่ 1	35
ภาพที่ 39 ผลงานจริง ภาพที่ 2	36
ภาพที่ 40 ผลงานจริง ภาพที่ 3	37
ภาพที่ 41 ผลงานจริง ภาพที่ 4	38
ภาพที่ 42 ผลงานจริง ภาพที่ 5	39
ภาพที่ 43 ผลงานจริง ภาพที่ 6	40
ภาพที่ 44 ผลงานจริง ภาพที่ 7	41
ภาพที่ 45 ผลงานจริง ภาพที่ 8	42
ภาพที่ 46 ผลงานจริง ภาพที่ 9	43
ภาพที่ 47 ผลงานจริง ภาพที่ 10	44
ภาพที่ 48 ผลงานจริง ภาพที่ 11	45
ภาพที่ 49 ผลงานจริง ภาพที่ 12	46
ภาพที่ 50 ผลงานจริง ภาพที่ 13	47
ภาพที่ 51 ผลงานจริง ภาพที่ 14	48
ภาพที่ 52 ผลงานจริง ภาพที่ 15	49
ภาพที่ 53 ผลงานจริง ภาพที่ 16	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ที่มาของผลงานชุดนี้ ด้วยที่ว่าข้าพเจ้านั้นมีความชื่นชอบในการเดินป่าขึ้นเขา จึงทำให้ข้าพเจ้ามักจะ ได้พบกับอาชีพ ลูกหาบ ที่อยู่ตามอุทยานแห่งชาติ ข้าพเจ้าจึงเกิดความสนใจเกี่ยวกับอาชีพนี้ และในปัจจุบัน การทำอาชีพนี้ก็มีจำนวนลดน้อยลงเรื่อยๆ ข้าพเจ้าอยากที่จะบันทึกภาพบุคคลที่ทำอาชีพลูกหาบของขึ้นภู กระจ่าง ที่ปัจจุบันภูกระจ่างมีจำนวนลูกหาบหรือคนที่ทำอาชีพนี้น้อยลงเรื่อยๆ จึงอยากที่จะสร้างผลงานชุดนี้ขึ้น เพื่อบันทึกภาพถ่ายบุคคลของอาชีพ ลูกหาบ ที่ภูกระจ่าง ก่อนที่อาชีพนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงหรืออาจจะหายไป ในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้เห็นถึง culture ท้องถิ่น หรือคาแรคเตอร์ของลูกหาบแต่ละช่วงวัย
- 2) เพื่อศึกษาเรื่องภาพถ่ายบุคคลให้ออกมาสะท้อนเห็นถึงตัวตนของแบบ
- 3) เพื่อเป็นการบันทึกภาพถ่ายบุคคลของลูกหาบในสถานที่นี้ ก่อนที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลง

1.3 แนวความคิด

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าอยากที่จะบันทึกภาพถ่ายบุคคลของอาชีพ ลูกหาบ ที่ภูกระจ่าง โดยที่ พวกเขาเหล่านี้ เปรียบเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของผู้พิชิตยอดภูกระจ่าง เนื่องด้วยถ้าหากไม่มีคนเหล่านี้ที่ คอยหาบสัมภาระขึ้นไป ก็อาจจะทำให้การพิชิตภูกระจ่างของใครหลายๆคนเป็นไปด้วยความยากลำบาก และอาจไม่สำเร็จขึ้นได้ จึงอยากที่จะสร้างผลงานชุดนี้ขึ้นมา

1.4 แรงบันดาลใจ

แรงบันดาลใจในเรื่องนี้ เริ่มมาจากที่ตัวข้าพเจ้าเองนั้นมีความชื่นชอบในการเดินป่าอยู่แล้ว และ เมื่อได้ไปในเส้นทางหรือสถานที่ที่มีลูกหาบ ข้าพเจ้าจึงมองเห็นถึงความน่าสนใจในตัวตนหรือคาแรคเตอร์ ของลูกหาบแต่ละคนที่มีหลายช่วงวัยและหลากหลายเพศ อีกทั้งกระแสโครงการสร้างกระเช้าขึ้นภูกระจ่างที่ เป็นประเด็นมาอย่างยาวนาน หลายๆปัจจัยทำให้ปัจจุบันเริ่มมีจำนวนคนทำอาชีพนี้ลดน้อยลงเรื่อยๆใน สถานที่แห่งนี้ ข้าพเจ้าจึงอยากที่จะสร้างงานชิ้นนี้ขึ้นมา

1.5 รายละเอียดทางเทคนิค

ผลงานชุดนี้จะนำเสนอภาพถ่ายบุคคล จัดแสง และทำการอัดขยายภาพขนาดภาพ 16 x 24 นิ้ว จำนวน 16 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้ามุ่งที่จะสร้างงานออกมาให้ผู้คนภายนอกเห็นถึงตัวตนและอัตลักษณ์ของแต่ละตัวแบบ และเป็นการบันทึกตัวบุคคลในสถานที่แห่งนี้ไว้ หากวันหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

1.7 คุณค่าของผลงาน / ประโยชน์ที่จะได้รับ

- 1) เพื่อเรียนรู้และศึกษาหาข้อมูลต่างๆของพื้นที่ที่จะเล่า
- 2) เพื่อที่ผู้ชมจะได้รับรู้ถึงคาแรคเตอร์ของตัวแบบ
- 3) เพื่อเป็นการบันทึกภาพถ่ายบุคคลของอาชีพนี้ในสถานที่แห่งนี้

1.8 ปัญหาที่คาดว่าจะเกิด และวิธีแก้ไข

ปัญหาที่คิดว่าจะเกิด น่าจะเป็นในเรื่องของการจัดองค์ประกอบภาพ หรือคิดข้อต่อที่จะเล่าเรื่องในแต่ละภาพที่น่าสนใจและสื่อถึงประเด็นที่จะเล่า จึงต้องทำการรีเสิร์ชให้มากขึ้นและมีการลงพื้นที่สำรวจเรื่องราวประเด็นที่เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลในการสร้างสรรค์ผลงาน

2.1 การถ่ายภาพบุคคล

ภาพถ่ายบุคคลคือ ภาพถ่ายที่แสดงถึง ตัวตน และ บุคลิกภาพ ของบุคคลผู้นั้นออกมาได้อย่างชัดเจน การถ่ายภาพบุคคล เป็นรูปแบบหนึ่งของการถ่ายภาพ โดยจะมุ่งเป้าไปที่การถ่ายภาพที่มีตัวบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอยู่ในภาพ และแสดงบุคลิกภาพ หรือตัวตน อารมณ์ ของตัวบุคคลนั้นๆออกมาได้อย่างเห็นได้ชัด อีกทั้งการจัดแสงในภาพ และ ฉากหลัง หรือสภาพแวดล้อม ก็เป็นสิ่งสำคัญในการถ่ายภาพบุคคล

การถ่ายภาพบุคคลนั้นสามารถใช้ได้หลายวาระโอกาสเช่นการใช้ในโอกาสพิเศษต่างๆเช่น งานแต่งงาน หรือกิจกรรมเกี่ยวกับการศึกษา หรือวัตถุประสงค์ทางการค้า หากย้อนไปในอดีต การถ่ายภาพบุคคลก็เป็นเครื่องมือการบันทึกภาพเหตุการณ์หรือบุคคลสำคัญนั้นๆไว้ในอดีตที่มา (www.northnfe.blogspot.com, 2020)

คำจำกัดความของการถ่ายภาพบุคคล

การถ่ายภาพportrait เป็นรูปแบบการถ่ายภาพที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับมาอย่างยาวนาน การถ่ายภาพสไตล์นี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพยายามดึงเอาคาแรคเตอร์ของบุคคลในภาพนั้นๆออกมาเช่น บุคลิกภาพ ตัวตน จิตวิญญาณ และอารมณ์ของบุคคลโดยใช้สื่อผ่าน ท่าทาง สีหน้า อารมณ์ หรือองค์ประกอบต่างๆบนตัวแบบหรือสภาพแวดล้อมของฉากหลังในภาพภาพนั้น

รูปที่ 1 ตัวอย่างการถ่ายภาพบุคคลด้วยแสงธรรมชาติ

ที่มา : wikipedia.org (2024)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประเภทของภาพถ่ายบุคคล

1 Amateur portrait

ภาพถ่ายบุคคลที่ไม่เป็นทางการ ภาพถ่ายบุคคลประเภทนี้ มักเป็นภาพถ่ายกลุ่มเช่น เพื่อนฝูง ญาติ พี่น้อง หรือรูปครอบครัว อาจเป็นการบันทึกเรื่องราวหรือเพื่อเก็บเป็นความทรงจำ

2 Editorial portrait

การถ่ายภาพบุคคลที่มีจุดประสงค์ในการนำไปใช้กับงานต่างๆหรือบทความที่ใช้ภาพถ่ายบุคคลเพื่อเป็นการเล่าหรือประกอบเรื่องราวเพื่อให้สิ่งที่ต้องการจะสื่อสารกับคนที่รับชม สร้างความเข้าใจและชัดเจนยิ่งกว่าการที่มีแค่เพียงตัวหนังสือ สามารถพบได้ในชีวิตประจำวันเช่น หนังสือพิมพ์, นิตยสาร, หนังสือ หรือบนเว็บไซต์

3 Fashion portrait

การถ่ายภาพบุคคลที่ต้องการนำเสนอเครื่องแต่งกาย เสื้อผ้า หรือเครื่องประดับ บนตัวของแบบ การถ่ายภาพแฟชั่น พอร์ตเทรต อาจไม่ได้เน้นไปที่ตัวแบบมากนัก มักจะให้ความสำคัญไปเรื่องของสไตล์ เครื่องแต่งกาย หรือเสื้อผ้าของแบบ อีกทั้งท่าทางหรืออารมณ์ของแบบอาจไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นธรรมชาติมากนัก ขึ้นอยู่กับช่างภาพหรือ เจ้าของงานนั้นๆ

4 Studio portrait

การถ่ายภาพบุคคลภายในสตูดิโอถ่ายภาพ หรือถ่ายในพื้นที่ที่สามารถควบคุมสภาพแวดล้อมได้อย่างทั่วถึง อาจเกิดจากการเซตฉากขึ้นมาในห้องหรือสถานที่ใดก็สามารถเรียกว่าภาพถ่ายบุคคลในสตูดิโอได้

5 Location portrait

การถ่ายภาพบุคคลในพื้นที่นอกสถานที่หรือตามสถานที่ต่างๆที่เจ้าของงานหรือช่างภาพกำหนดขึ้น

6 Environmental portrait

การถ่ายภาพบุคคลในสภาพแวดล้อม ในการถ่ายภาพประเภทนี้อาจแตกต่างจากการถ่ายภาพบุคคลประเภทอื่นนิดหน่อยด้วยที่ การถ่ายภาพบุคคลในสภาพแวดล้อม ในสถานที่หรือสภาพแวดล้อมต่างๆในภาพนั้น จะเป็นส่วนสำคัญในการเล่าเรื่องที่ต้องการจะเล่าในภาพ อาจจะมีสื่อถึงหรือมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของตัวแบบได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2 ตัวอย่างภาพบุคคลในสภาพแวดล้อม

ที่มา : www.manfrottoschoolofexcellence.com (2017)

2.2 อุทยานแห่งชาติภูกระดึง

ตั้งอยู่ที่อำเภอภูกระดึง ในจังหวัดเลย เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงามและมีพื้นที่ป่าที่อุดมสมบูรณ์แห่งหนึ่งในประเทศไทย แต่ละปีจึงมีจำนวนนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมเฉลี่ยหลายหมื่นคน โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดยาวที่จะมีนักท่องเที่ยวขึ้นมาพักแรมบนภูจำนวนมาก ภูกระดึงได้รับการจัดตั้งเป็นป่าสงวนแห่งชาติในปี พ.ศ. 2486 และขึ้นทะเบียนเป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2502 โดยอุทยานตั้งอยู่ในท้องที่ ตำบลศรีฐาน อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย ครอบคลุมพื้นที่ 348.12 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 217,575 ไร่ ลักษณะภูมิประเทศของภูกระดึง เป็นภูเขาหินทรายยอดตัด โดยมีที่ราบบนยอดภูประมาณ 60 ตารางกิโลเมตร หรือ 37,500 ไร่ มีความสูงอยู่ที่ประมาณ 400-1,200 เมตรจากระดับน้ำทะเล

รูปที่ 3 อุทยานแห่งชาติภูกระดึง

ที่มา : www.dasta.or.th (2024)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภูกระดึง ซึ่งมาจากภาษาพื้นเมืองเลย ภู ที่แปลว่า ภูเขา และ กระดึง มาจากคำว่า “กระดึง” หมายถึง ระฆังใบใหญ่ โดยที่มาจากลักษณะภูมิประเทศของภูกระดึง ที่พื้นที่ด้านบน เป็นพื้นที่ราบและทุ่งหญ้า สภาพแวดล้อม ทั่วไปของภูกระดึงประกอบไปด้วยพรรณไม้นานาชนิดที่อุดมสมบูรณ์ พันธุ์สัตว์ป่านานาพันธุ์ ลำธาร หน้าผา ทุ่งหญ้า และน้ำตก และอีกทั้งยังภูกระดึงยังเป็นพื้นที่ของต้นน้ำ ลำน้ำพองซึ่งเป็นลำน้ำสายสำคัญสายหนึ่ง ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยความสูงของภู และสภาพแวดล้อม จึงทำให้สภาพอากาศที่เย็นสบายตลอดปีบนยอดภูกระดึง โดยเฉพาะในช่วงฤดูหนาวอุณหภูมิอาจลดต่ำสุดได้ถึง 0 องศาเซลเซียส จึงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมในการชื่นชมธรรมชาติและเป็นที่ที่นักท่องเที่ยวที่รักในการเดินป่า อาจจะมาพิชิตและเยี่ยมชม

ที่มา : (wikipedia.org/wiki/อุทยานแห่งชาติภูกระดึง, 2023)

2.3 ลูกหาบ

ลูกหาบ คือ คนรับจ้าง ที่ทำหน้าที่หาบของหรือสัมภาระ ไปตามเส้นทางที่คนจ้างกำหนด โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเดินทางในที่ทุรกันดารหรือเส้นทางเดินป่า ถ้าเป็นขบวนใหญ่ในการเดินทางในแต่ละเส้นทาง อาจมอบหมายให้มีระดับหัวหน้าคุมลูกหาบอีกที แล้วแต่วิธีการบริหารจัดการ

ลูกหาบอุทยานแห่งชาติภูกระดึง ต้นกำเนิด เกิดขึ้นบ้านศรีฐานเมื่อราว 40 กว่าปีมาแล้ว เริ่มจากน้ำใจ การช่วยเหลือแบ่งเบาสัมภาระของนักท่องเที่ยวโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ แต่เมื่อวันเวลาผ่านไป จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จึงเกิดการจัดระบบผลตอบแทนเป็นธรรมเนียมและเกื้อกูลกัน พึ่งพาอาศัยกันและกัน ระหว่างนักท่องเที่ยวและชุมชน ขณะที่นักท่องเที่ยวได้บรรลุจุดหมายสุดยอดภูกระดึง ในขณะที่เดียวกัน ชาวบ้านนั้นก็มิวายได้จากการรับจ้างหาบสัมภาระขึ้นภู

อัตราค่าจ้างเริ่มต้นจากกิโลกรัมละ 3 บาท เพิ่มขึ้นไปเรื่อยเป็น 5 บาท 8 บาท 10 บาทในอดีตจนถึง30ในปัจจุบัน กับระยะทางเดิน ขึ้น-ลงเขา ประมาณ 9 กิโลเมตร น้ำหนักสัมภาระ 30-50 กิโลกรัม แลกกับรายได้ครั้งละประมาณ 900-1,500 บาทต่อรอบ กับการทำงานอันหนักหน่วงในเวลา 6-8 ชั่วโมง ในการนำสัมภาระไปสู่จุดหมายอย่างปลอดภัย การเดินขึ้นสู่ภูกระดึงสำหรับหลายๆคนอาจเป็นเรื่องที่เหนื่อยยากและท้อแท้ แต่สำหรับ ลูกหาบ แล้ว เป็นเรื่องปกติเสมือนเดินอยู่ตามท้องไร่ท้องนาที่บ้านของพวกเขา ลูกหาบชายฉกรรจ์ซึ่งบางครั้งก็จะมีเด็กและผู้หญิงปะปนอยู่ด้วยในการแบกหาบสัมภาระ โดยใช้ไม้คานเพียงอันเดียว กับสองแขนและสองขาที่แข็งแกร่งของพวกเขา แบกสัมภาระขึ้นสู่ยอดภูกระดึง

2.4 ลูกหาบอุทยานแห่งชาติภูกระดึง

ต้นกำเนิด เกิดขึ้นบ้านศรีฐานเมื่อราว 40 กว่าปีมาแล้ว เริ่มจากน้ำใจ การช่วยเหลือแบ่งเบาสัมภาระของนักท่องเที่ยวโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ แต่เมื่อวันเวลาผ่านไป จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จึงเกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดระบบผลตอบแทนเป็นธรรมและเกื้อกูลกัน พึ่งพาอาศัยกันและกันระหว่างนักท่องเที่ยวและชุมชน ขณะนี้นักท่องเที่ยวได้บรรลุจุดหมายสู่ยอดภูกระดึง ในขณะที่เดียวกัน ชาวบ้านนั้นก็มียรายได้จากการรับจ้างหาบสัมภาระขึ้นภู

อัตราค่าจ้างเริ่มต้นจากกิโลกรัมละ 3 บาท เพิ่มขึ้นไปเรื่อยเป็น 5 บาท 8 บาท 10 บาทในอดีต จนถึง30ในปัจจุบัน กับระยะทางเดิน ขึ้น-ลงเขา ประมาณ 9 กิโลเมตร น้ำหนักสัมภาระ 30-50 กิโลกรัม แลกกับรายได้ครั้งละประมาณ 900-1,500 บาทต่อรอบ กับการทำงานอันหนักหน่วงในเวลา 6-8 ชั่วโมง ในการนำสัมภาระไปสู่จุดหมายอย่างปลอดภัย การเดินขึ้นสู่ภูกระดึงสำหรับหลายๆคนอาจเป็นเรื่องที่เหนื่อยยากและท้อแท้ แต่สำหรับ ลูกหาบ แล้ว เป็นเรื่องปกติเสมือนเดินอยู่ตามท้องไร่ท้องนาที่บ้านของพวกเขา ลูกหาบชายฉกรรจ์ซึ่งบางครั้งก็จะมีเด็กและผู้หญิงปะปนอยู่ด้วยในการแบกหาบสัมภาระ โดยใช้ไม้คานเพียงอันเดียว กับสองแขนและสองขาที่แข็งแกร่งของพวกเขา แบกสัมภาระขึ้นสู่ยอดภูกระดึง ที่มา : (www.thaipbs.or.th, 2015)

2.5 ซ้ำ

เส้นทางการเดินป่าขึ้นสู่ยอดภูกระดึงนั้น มีระยะทางเดินขึ้นเขาประมาณ 5.5 กิโลเมตร โดยในเส้นทางการเดินนั้น ก็จะมีจุดแวะพักสำหรับนักท่องเที่ยวอยู่หลายช่วง โดยจะเรียกจุดแวะพักต่างๆนี้ว่า “ซ้ำ” ซึ่งภาษาอีสานหมายถึง บริเวณที่มีน้ำขังมักเป็นแหล่งที่มีสัตว์ป่ามาพักกินน้ำ โดยที่เส้นทางการเดินขึ้นยอดภูนั้น ซ้ำต่างๆก็จะมีบริการร้านค้า ร้านอาหาร แก่นักท่องเที่ยว

รูปที่ 4 ซ้ำระหว่างทางขึ้นภู

โดยในปัจจุบันนั้นการเดินทางขึ้นภูกระดึง นักท่องเที่ยวและลูกหาบก็ต้องเดินผ่านหรือหยุดแวะพักได้ ทั้งหมด 7 ซ้ำ ไล่ตั้งแต่จุดเริ่มเดิน ได้แก่

1. ซ้ำแรก ระยะทางจากที่ทำการอุทยานไปยังซ้ำแรกยาวประมาณ 1 กม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ชำบอน ระยะทางจากชำแฮกไปยังบอนประมาณ 700 เมตร
3. ชำกกอก ระยะทางจากชำบอนไปยังชำกกอกประมาณ 360 เมตร
4. ชำกหว้า ระยะทางจากชำกกอกไปยังชำกหว้าประมาณ 880 เมตร
5. ชำกไผ่ ระยะทางจากชำกหว้าไปยังชำกไผ่ประมาณ 580 เมตร
6. ชำกโดน ระยะทางจากชำกไผ่ไปยังชำกโดนประมาณ 300 เมตร
7. ชำแคร่ ระยะทางจากชำกโดนไปยังชำแคร่ประมาณ 480 เมตร

ที่มา : (www.jeraponnun.blogspot.com, 2012)

2.6 หลังแป

หลังแป คือ จุดสิ้นสุดของเส้นทางการเดินขึ้นยอดภูกระดึง ระยะทางห่างจากชำสุดท้ายคือชำแคร่ประมาณ 1.3 กิโลเมตร หลังแปเป็นสถานที่แรกที่นักท่องเที่ยวและลูกหาบ ที่เดินทางขึ้นภูกระดึง จะต้องผ่านตรงจุดนี้ อาจหยุดพักเหนื่อย หรือ บางคนก็จะถ่ายรูปกับป้ายที่มีข้อความว่า “ครั้งหนึ่งในชีวิต เราคือผู้พิชิตภูกระดึง” จากนั้นก็ต้องเดินเท้าต่อ ผ่านป่าสน ทุ่งหญ้า ระยะทางอีกประมาณ 3.5 กิโลเมตร จนถึงศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและลานกางเต็นท์

ที่มา : (thai.tourismthailand.org, 2023)

2.7 ข้อมูลจากการติดต่อและสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง

พี่สมปอง ชื่อ สมปอง ตาแก้ว อายุ 49 ปี – หัวหน้าเจ้าหน้าที่งานสัมภาระ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง

“ลูกหาบเรามี 236 คน มันจะหมุนรอบไป ก็จะเริ่มจาก 1 2 3 เหมือนวินมอเตอร์ไซด์ ก็จะหมุนจนครบแล้วก็วนมาใหม่ แต่ก็อาจจะมีสลับกันข้างบนข้างล่าง แต่ลูกหาบนั้นเขาก็คือคนในตำบลหรือพื้นที่ เสียภาษีรายปี การรับจ้างแบกขึ้นภูก็จะมีกำหนดราคาคือ กิโลกรัมละ 30 บาท น้ำหนักที่เขาแบกได้ก็เยอะสุดก็แล้วแต่คน บางคนก็ 60 70 80 แล้วแต่กำลังของคน บางคนก็ได้เป็นร้อย ถ้าลูกหาบผู้หญิง ก็จะแบกอยู่ที่ประมาณ 50 โล เด็กก็มี บางทีก็เป็นช่วงปิดเทอมของเขา ที่มาช่วยพ่อแม่ หารายได้พิเศษ หรือเสอาอาทิตย์ วันหนึ่งเขาก็ได้หลายบาทนะ เด็กแบกอย่างมาก 10 โล ก็ได้ 900 แต่ไม่ได้ทุกวัน ก็ใช้ระบบหมุนรอบ ถ้าไม่ถึงรอบก็ไม่ได้ เราจะมีบอร์ด ก็จะขึ้นบอร์ดไว้ สมมุติว่าวันนี้ถึง 10 พรุ่งนี้ 11 12 ก็ต้องมารอคิว ถ้าไม่มากก็คือข้ามไปเลย สมมุติว่า 11 ไม่มาก็ 12 ต่อเลย ถ้าช่วงเทศกาลเช่น ช่วงปีใหม่หรือวันหยุด ลูกหาบไม่พอ นักท่องเที่ยวก็ต้องถือขึ้นเอง อย่างเช่นช่วงวันหยุดเสอาอาทิตย์ที่ผ่านมา ก็มีนักท่องเที่ยวขึ้นถึง 3000 คน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พี่อ๊อด พงศธร พรหมมาแซ่ อายุ 54 ปี - ลูกหาบ ณ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง

“เขาจะเริ่มเปิดเริ่มเดินตั้งแต่ 6 โมง เจ้าหน้าที่จะเปิดด่านประมาณ 6 โมง ลูกหาบก็จะขึ้นอยู่ประมาณ ทานข้าวทานไรเสร็จก็ประมาณ 7 โมง 7 โมงกว่าๆ เริ่มจากช่างน้ำหนัก นักท่องเที่ยวมาจากหน้าทำการ ติดต่อเรื่องเดินที่ไรเสร็จก็มาช่างน้ำหนัก ช่างน้ำหนักเสร็จก็ขึ้นเขา แล้วแต่คิว ถ้านักท่องเที่ยวมาเร็ว ลูกหาบก็เริ่มเดินขึ้นเขาเร็ว อย่างสมมุติวันหนึ่ง นักท่องเที่ยวประมาณ 10 คน 10 คน ดีไปคนละ 5 โล ก็ 50 โล มันก็ไม่ถึงคิว คิวนี้ก็จะจัดอยู่ที่ 150 กิโลกรัม พอ 1 คิวเริ่ม 6 โมง ช่างจนได้ครบ 150 โล เสร็จปั๊บ ก็เริ่มเดินขึ้น คนนี้ก็แบก 40-50 โล ก็แบ่งกัน 3 คนต่อ 1 คิว”

พี่วุฒิ วรวุฒิ ศรีอ่อน อายุ 38 ปี - ลูกหาบ ณ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง

“ตอนนี้นักท่องเที่ยวก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นมาเรื่อยๆทุกปี ทำให้บางทีวันหยุด จำนวนลูกหาบเรานั้นก็ไม่พอ นักท่องเที่ยวก็ต้องแบกของขึ้นเองบ้าง อย่างเมื่อวันหยุดก่อนที่ผ่านมา ลูกหาบก็หมดพอดี เดี่ยวนี้อาชีพลูกหาบมันก็มีคนทำลดลงเรื่อยๆ เวลาพอถึงฤดูกาลที่อุทยานเขาปิดป่าฟื้นฟูธรรมชาติ ลูกหาบส่วนใหญ่จึงอาจจะไปทำอาชีพอื่นเสริมเช่นรับจ้าง ทำสวน ทำไร่นา ในตำบลหรือหมู่บ้านของเขา แต่ก็มีบางส่วนก็ไปทำงานรับจ้างใน กทม. โดยติดต่อลูกหาบคนนี้ก็ จะใช้เวลาการเดินทางจากจุดซังสัมภาระ ไปถึงหลังแป อาจแวะหยุดพักกินน้ำกินไรตามซาต่างๆ รวมๆแล้วก็คนละประมาณ 5-6 ชั่วโมง”

สรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์

จากการที่ได้ไปสัมภาษณ์และพูดคุยกับคนในพื้นที่และคนที่เกี่ยวข้องนั้น ข้าพเจ้าได้ข้อมูลที่ให้นำมาตีพิมพ์การทำงานให้แก่งานของข้าพเจ้าได้เช่น ระบบทำงานของลูกหาบที่ภูกระดึงต่อวัน จากการสัมภาษณ์ลูกหาบในพื้นที่ หรือข้อมูลต่างๆของอาชีพนี้ได้พูดคุยและสัมภาษณ์ผ่านหัวหน้างานสัมภาระ ทำให้ข้าพเจ้านั้นสามารถควบคุมและวางแผนการทำงานได้ง่ายขึ้น ในการติดต่อเพื่อที่จะทำการถ่ายจริงในขั้นตอนต่อไป และทำให้ได้รู้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันของพื้นที่นี้คืออุทยานแห่งชาติภูกระดึง เช่น จำนวนนักท่องเที่ยวที่มากขึ้นหรือลดลงในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในปัจจุบัน ที่มันเป็นส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานของลูกหาบ และเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์และง่ายที่จะวางแผนต่อการทำงานของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 การศึกษาศิลปินหรือช่างภาพ

ช่างภาพ Jimmy Nelson

รูปที่ 5 Jimmy Nelson

ที่มา : www.jimmynelson.com (2023)

ประวัติ

James Philip Nelson เป็นช่างภาพชาวอเมริกัน เกิดในปี 1967 ในเมือง Sevenoaks รัฐ Kent ประเทศสหรัฐอเมริกา ในวัยเด็กของเขานั้นใช้ชีวิตอยู่ใน แอฟริกา เอเชีย และอเมริกาใต้ เขานั้นเดินทางไปเรื่อยๆ กับพ่อแม่ของเขา ที่ทำงานเป็นนักธรณีวิทยาของ International Shell ในปี 1985 ตอนที่ Nelson มีอายุ 17 เขาได้ลาออกจากโรงเรียน และเริ่มการเดินทางในความยาวของทีเบตด้วยการเดินเท้า เขานั้นได้พกกล้องตัวเล็กและออกเดินทางไปกับมันเป็นเวลาประมาณ 2 ปี และเมื่อกลับมา คอลเลกชันภาพถ่ายในการเดินทางของเขานั้น ได้รับการตีพิมพ์โดย Englist National Geographic และได้รับการยอมรับจากนานาชาติ และหลังจากนั้นมา Nelson ได้เริ่มการเดินทางการเป็นช่างภาพสงครามในหลายพื้นที่เช่น อัฟกานิสถาน แคชเมียร์ หรือโซมาเลีย และเขานั้นเริ่มทำงานเป็นช่างภาพข่าวมืออาชีพจนกระทั่งอายุ 24 ปี ในปี 2010 Nelson ได้ทำงานเกี่ยวกับการถ่ายภาพชนเผ่าพื้นเมืองมากกว่า 35 ชนเผ่าทั่วโลกทั้งในยุโรป แอฟริกา อเมริกา แปรซิฟิก และเอเชีย โดยใช้กล้อง 4x5 นิ้ว

(www.aroundonline.com, 2019)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แรงบันดาลใจ

แรงบันดาลใจของ Nelson ในการทำงานภาพถ่ายชนพื้นเมืองที่มากกว่า 400 ภาพ จาก 35 วัฒนธรรมชนเผ่าพื้นเมือง ซึ่งเขาได้ตีพิมพ์หนังสือเล่มที่ 3 ของเขาที่แสดงและพูดถึง ความเคารพต่อมนุษยชาติ โดยที่ Nelson มักพูดถึงเรื่องของการแสดงความนับถือต่อมนุษยชาติ ที่เป็นความต่อเนื่องของงานก่อนหน้าของ Nelson และอีกแรงบันดาลใจของเขาในการทำงานภาพถ่ายนี้คือ การบันทึกภาพถ่ายก่อนที่พวกเขาจะจากไป และงานภาพต่างๆของเขา จะเป็นเหมือนหนังสือที่จะช่วยให้คนรุ่นหลังรักษาวัฒนธรรมอันล้ำค่าในพื้นที่ต่างๆเอาไว้ได้ในอนาคต

สไตล์ของผลงาน

ที่มาและสไตล์ของงานของ Nelson นั้น เขานั้นได้รับแรงบันดาลใจมาจากช่างภาพชาวอเมริกัน และนักชาติพันธุ์วิทยาอย่าง Edward S.Curtis และอีกทั้งเรื่องของสไตล์ในงานของ Nelson นั้น เขามักบันทึกเรื่องราวในลักษณะที่โรแมนติก มีสไตล์ท่าทางของแบบ และงานของ Nelson ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อถ่ายทอดความจริงเชิงสารคดีทั้งหมด แต่อาจเป็นการตีความทางศิลปะของเขาเองที่เป็นความหลากหลายทางความงาม (www.aroundonline.com, 2019)

ตัวอย่างผลงานภาพถ่าย

รูปที่ 6 Before they pass away (2007)
ที่มา : www.nytimes.com

รูปที่ 7 Before they pass away (2007)
ที่มา : www.nytimes.com

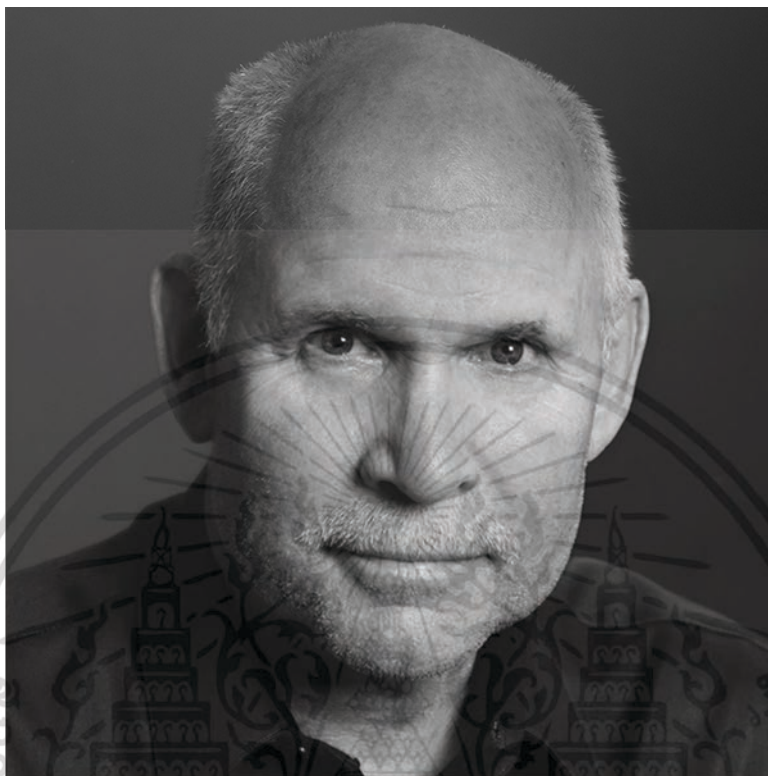
รูปที่ 8 Before they pass away (2007)
ที่มา : www.nytimes.com

รูปที่ 9 Before they pass away (2007)
ที่มา : www.nytimes.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่างภาพ Steve mcCurry

รูปที่ 10 Steve mcCurry

ที่มา <https://iphf.org/inductees/steve-mccurry/> (2023)

ประวัติ

Steve mccurry เป็นช่างภาพและนักบันทึกภาพชาวอเมริกัน เขาเกิดในวันที่ 23 เมษายน 1950 ที่เมือง พิตสดลเฟีย รัฐเพนซิลเวเนีย ประเทศอเมริกา เขานั้นเข้าเรียนในวิทยาลัยแห่งรัฐเพนน์ Mccurry นั้นเริ่มมีความสนใจในการถ่ายภาพเมื่อเริ่มถ่ายภาพให้กับหนังสือพิมพ์ The Daily Collegian ของ Penn State (www.praphansarn.com, 2014)

แรงบันดาลใจ

แรงบันดาลใจของ McCurry ที่งานของเขานั้นมักจะบอเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวกับสงครามเกิดขึ้นกับมนุษย์ ที่เขานั้นตั้งใจที่จะสร้างงานที่แสดงให้เห็นว่าสงครามนั้นไม่ได้เพียงสร้างความเสียหายขึ้นกับภูมิประเทศเท่านั้น แต่มันยังส่งผลกระทบต่อผู้คนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นด้วย McCurry กล่าวว่า "ภาพส่วนใหญ่ของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้"

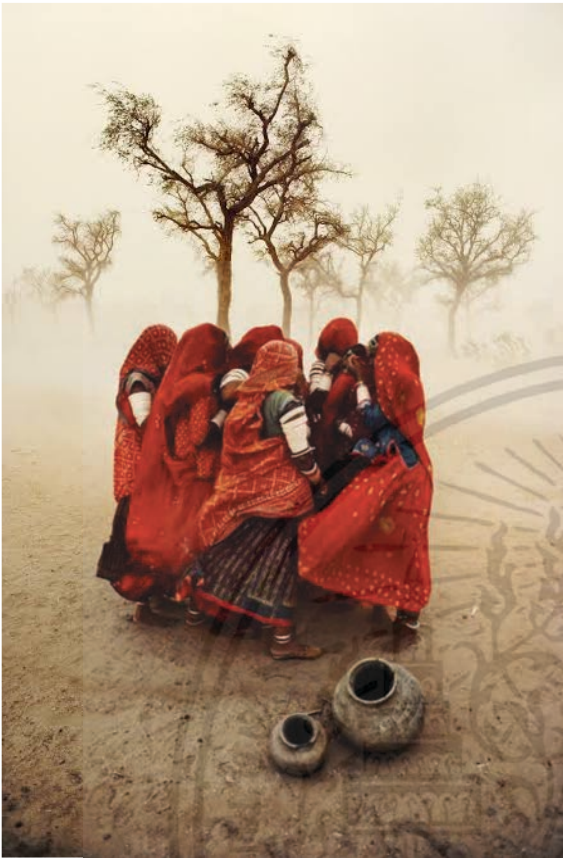
ฉันมีพื้นฐานมาจากผู้คนที่มองหาช่วงเวลาที่ไม่มีความหวังจิตวิญญาณที่สำคัญที่มองออกไปสัมผัสประสบการณ์ที่ฝังอยู่ในใบหน้าของคน ๆ หนึ่งฉันพยายามจะสื่อว่าการเป็นบุคคลนั้นเป็นอย่างไร ที่เรียกได้ว่าเป็นสภาพของมนุษย์”

สไตล์ของผลงาน

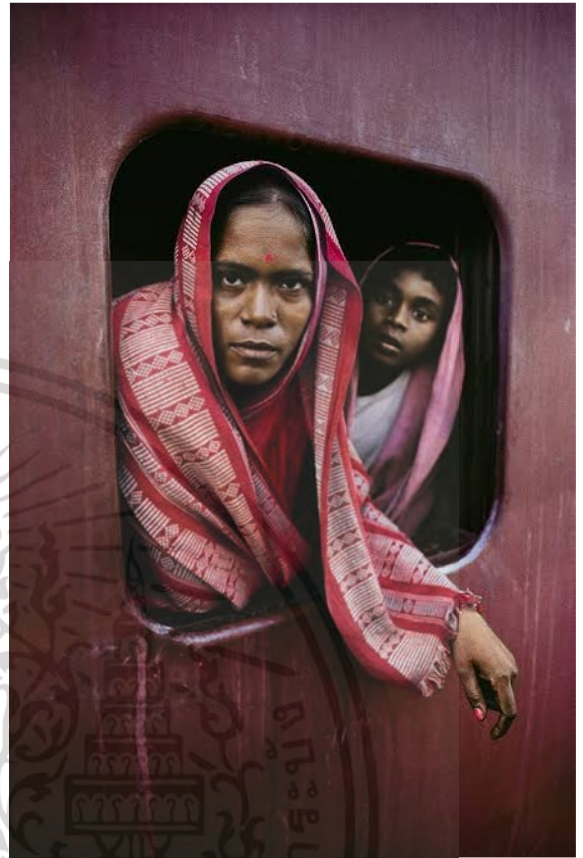
McCurry เขานั้นเรียกได้ว่าเป็นหนึ่งในช่างภาพข่าว หรือ photojournalist ที่เก่งที่สุดคนหนึ่งแห่งยุค McCurry มีวิธีการค้นหาและเข้าใจใน subject ของเขาได้อย่างลึกซึ้ง ซึ่งทำให้เขานั้นมีโอกาสได้เห็น moment ของเรื่องราวต่างๆที่เขานำมานำเสนอ และ McCurry นั้น ยังสามารถจัดการกับการเล่าเรื่องลำดับเรื่องราวต่างๆที่เขาถ่ายทอดออกมาได้อย่างครบถ้วนและชัดเจนในแนวคิดที่เขาต้องการจะสื่อออกมาในงานภาพของเขา ทำให้เขานั้นได้รับการยอมรับในระดับโลกและงานของ McCurry ก็เป็นที่โด่งดังในระดับสากล (www.sanook.com, 2016)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงานภาพถ่าย

รูปที่ 11 ผลงานของ Steve McCurry
ที่มา : www.galeriadebabel.com (2007)

รูปที่ 12 ผลงานของ Steve McCurry
ที่มา : www.cantonrep.com (2019)

รูปที่ 13 ผลงานของ Steve mccurry
ที่มา : www.all-i-c.com (2007)

รูปที่ 14 ผลงานของ Steve mccurry
ที่มา : www.all-about-photo.com (2007)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยืมหนังสือหรือเอกสารนี้ไปศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่างภาพ Arnold Newman

รูปที่ 15 Arnold Newman
ที่มา www.wikipedia.org, 2023

ประวัติ

เป็นช่างภาพชาวอเมริกัน เขาเกิดในวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2461 และได้เสียชีวิตลงในวันที่ 6 มิถุนายน พ.ศ. 2549 ด้วยวัย 88 ปี Newman เกิดในเมืองแมนฮัตตัน และต่อมา เขาก็ได้ย้ายไปอาศัยอยู่ที่ไมอามีรัฐฟลอริดา และได้เข้ารับการศึกษาด้านการวาดภาพ และในปี 1946 Newman ได้ย้ายไปอาศัยอยู่ในนิวยอร์ก และเปิดสตูดิโอถ่ายภาพของเขา และเริ่มต้นอาชีพการเป็นช่างภาพ

แรงบันดาลใจ

แรงบันดาลใจของ Newman ที่ได้ทำงานภาพถ่ายของเขา คือ การที่เขานั้นยืนยันว่า แม้ว่าการทำงานแบบในงานภาพถ่ายของเขา อาจจะเป็นคนที่ไม่ได้โด่งดังหรือไม่ได้เป็นที่รู้จัก แต่งานภาพถ่ายของเขานั้น จะต้องสร้างความประทับใจและตื่นเต้นแก่ผู้ชมผลงาน และ Newman นั้นยังกำหนดตัวตนของเขาว่างานของเขานั้น เป็นประเภท การถ่ายภาพบุคคลสิ่งแวดล้อม

(www.d1839.com, 2012)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สไตล์ของผลงาน

สไตล์การถ่ายภาพ Newman นั้น ผู้คนได้รู้จักเขาจากผลงานของเขานั้นที่เป็นการถ่ายภาพ ที่มีความเป็นศิลปะนามธรรมแบบภาพนิ่ง ที่ถูกจัดองค์ประกอบต่างๆในงานขึ้นอย่างพิถีพิถันและบรรจง

“ผมไม่อยากถ่ายรูปโดยมีบางอย่างเป็นฉากหลัง” Newman ได้กล่าวไว้ใน การให้สัมภาษณ์กับนิตยสาร American Photo เพราะเขาเชื่อว่า การที่ถ่ายภาพบุคคลดังหรือมีชื่อเสียง จะไม่มีความหมายอะไรเลย ถ้าหากภาพนั้นขาดองค์ประกอบสภาพแวดล้อม ที่สร้างความสมบูรณ์ให้กับเรื่องราวของบุคคลในภาพของเขา

(www.hmong.in.th, 2024)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวอย่างผลงานภาพถ่าย

รูปที่ 16 ผลงานของ Arnold Newman.
ที่มา : www.moma.org (1948)

รูปที่ 17 ผลงานของ Arnold Newman
ที่มา : www.moma.org (1946)

รูปที่ 18 ผลงานของ Arnold Newman.
ที่มา : www.artsy.net (1956)

รูปที่ 19 ผลงานของ Arnold Newman
ที่มา : <https://arthur.io> (2023)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิเคราะห์รูปแบบของผลงานและเทคนิคที่จะนำมาประยุกต์

สิ่งที่นำมาประยุกต์ในงานของผมนั่นคือ ผมอยากที่จะใช้วิธีการเล่าเรื่องในภาพแบบงานของ Jimmy Nealon ที่จะแสดงถึงรายละเอียดต่างๆในฉากหลัง หรือสภาพแวดล้อมต่างๆที่สอดคล้องกับตัวแบบในงานของข้าพเจ้า ที่จะทำให้การเล่าเรื่องในภาพภาพหนึ่งในงานชิ้นนั้นๆ ได้เห็นทั้งอารมณ์ของตัวแบบ และสภาพแวดล้อมที่จะเป็นตัวเล่าเรื่องราวในภาพ และรวมไปถึงอาจจะเป็นการจัดฉากองค์ประกอบ หรือสภาพแวดล้อมต่างๆที่จะทำให้งานดูมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น อย่างในงานของ Arnold Newman และ อยากที่จะศึกษาการทำงานของ Steve mcCurry ทั้งในเรื่องที่เขาเข้าหาตัวแบบที่อย่างลึกซึ้ง และอยากที่จะ ศึกษา จัดการกับการเล่าเรื่องลำดับเรื่องราวต่างๆที่จะถ่ายทอดออกมาได้อย่างครบถ้วนและชัดเจนในแนวคิดที่ต้องการจะสื่อออกมาเหมือนในงานของเขาที่ดูน่าสนใจและดูมีพลัง จึงอยากที่จะนำเทคนิคต่างๆของช่างภาพที่ศึกษา มาปรับใช้ให้เข้ากับงานของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

3.1 วิเคราะห์ข้อมูล

จากข้อมูลที่ข้าพเจ้าได้ศึกษามาทั้งหมดนั้น สรุปประเด็นหลักของข้อมูลเพื่อที่จะนำมาวางแผนในการทำงานได้ว่า อาชีพลูกหาบ ณ อุทยานแห่งชาติภูกระดึง นั้นมีความหลากหลายในช่วงวัยของแต่ละคน และหลากหลายเพศ โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะเป็นชายฉกรรจ์และวัยรุ่น อาจมีผู้หญิงหรือเด็กปะปนด้วย โดยการทำงานของลูกหาบมากน้อยแต่ละวันนั้น จะขึ้นอยู่กับช่วงของการเข้ามาของนักท่องเที่ยวที่จะขึ้นบนยอดภูกระดึง อย่างเช่นช่วงฤดูสัปดาห์หรือช่วงวันหยุดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวเยอะ จำนวนของลูกหาบที่ทำงานต่อวันนั้นก็จะมีน้อยไปตามลำดับ และอาจเป็นการว่าจ้างหาบสัมภาระชั่วคราวของร้านค้าต่างๆ บนภู ที่จะขึ้นอยู่กับช่วงเวลา ที่จะเพิ่มความหลากหลายและเพิ่มความน่าสนใจให้แก่งานมากยิ่งขึ้น

ในส่วนที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาเทคนิคต่างๆ ของช่างภาพ เช่นการจัดแสง การจัดองค์ประกอบในภาพ หรือการเข้าหาตัวแบบ เป็นประโยชน์ในการนำมาใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน และการทำงานในสถานที่จริงอีกด้วย

3.2 ขั้นตอนการวางแผนการทำงาน

- ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 11-13 ธ.ค 2566 เริ่มจากการที่ข้าพเจ้า ลงพื้นที่ศึกษาข้อมูล เพื่อทำการสำรวจความหลากหลายของSubject และติดต่อกับคนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อทำการถ่ายทำในขั้นตอนต่อไป
- ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 5-7 ม.ค 2567 โดยการลงพื้นที่ในรอบนี้ เป็นการเก็บภาพผลงานจริงรอบที่ 1 โดยมุ่งเน้นไปที่สถานที่ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับงานเช่น บนหลังแป หรือ ตามซำต่างๆ ที่มันจะสอดคล้องกับ concept ในงานของข้าพเจ้า
- ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 27-29 ม.ค 2567 การลงพื้นที่ในรอบนี้ เป็นการถ่ายทำเก็บภาพผลงานจริง โดยเป็นช็อตที่มีการปรับแก้ทิศทางของงานที่เป็นตัว subject ในอิริยาบถต่างๆจากคำแนะนำของคณะอาจารย์
- ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 24-26 ก.พ 2567 การลงพื้นที่ในครั้งนี้ เป็นการถ่ายทำต่อเนื่องจากครั้งที่แล้ว โดยที่ต้องการเก็บช็อตเพิ่มเติมจากสถานที่ต่างๆเช่นตามเส้นทางเดินขึ้นเขาหรือบริเวณริบหน้าผา เพื่อที่งานจะออกมาสะท้อนกับ concept ได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ภาพร่าง

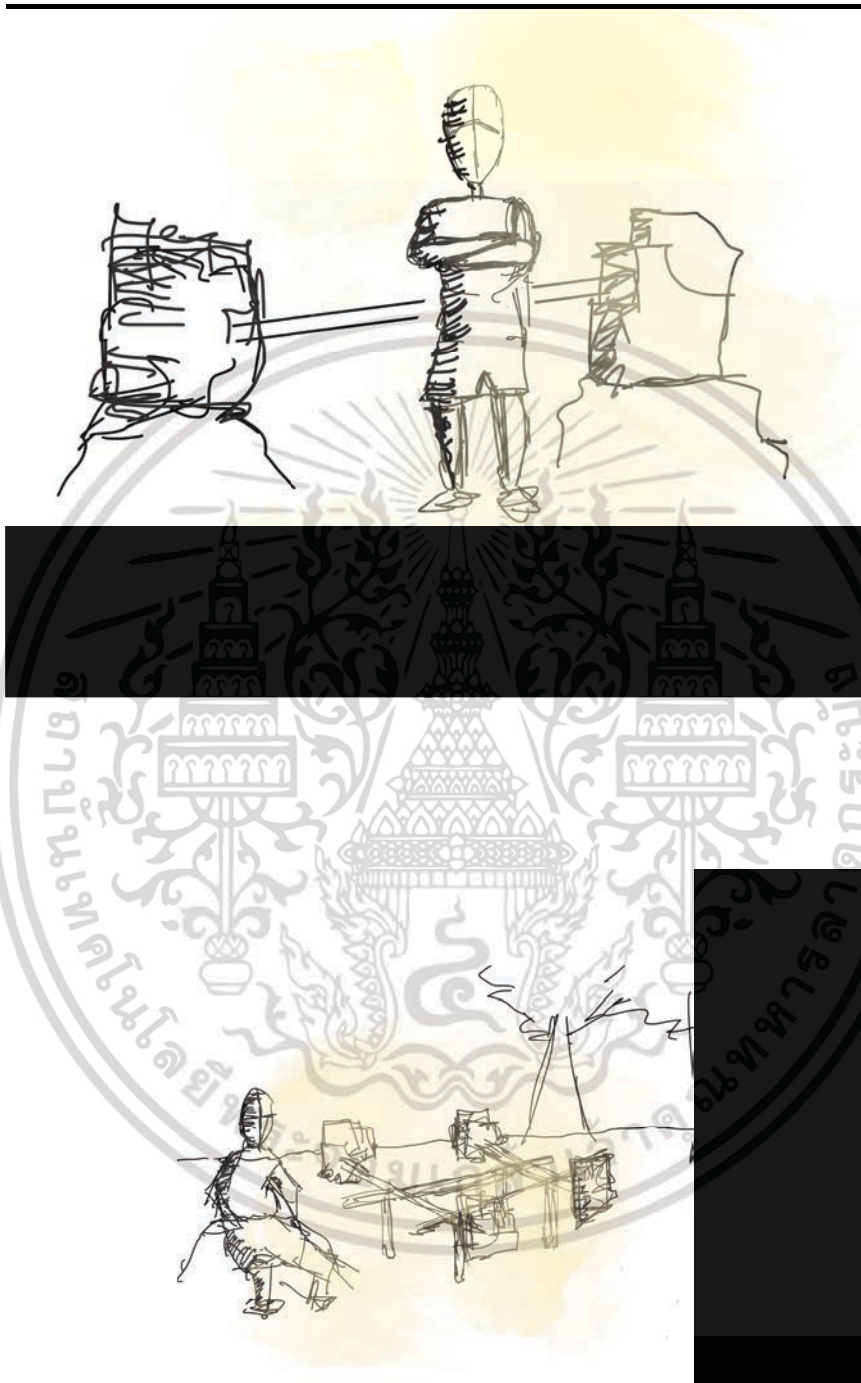
ภาพสเก็ตช์ในงานของข้าพเจ้า ในขั้นตอนการทำงานของ Pre-production ส่วนแรก ซึ่งข้าพเจ้านั้น
อยากที่จะมุ่งเน้นชีวิตของตัว subject ที่อยู่บน environment อาจเป็นภาพเดี่ยวหรือหมู่ของ subject และ
แสดงท่าโพสถึงความแข็งแกร่ง แต่ก็ได้คำแนะนำจากคณะอาจารย์ว่าชีวิตควรมีหลากหลายระยยะมุมมอง เช่น
อาจเป็นการ close up เข้าไปเพื่อให้เห็นถึงร่องรอยการแบกหามของเขา หรือใช้ช่วงระยะเลนส์ที่กว้าง เพื่อให้

production ส่วนหลัง และภาพร่างของทั้ง 2

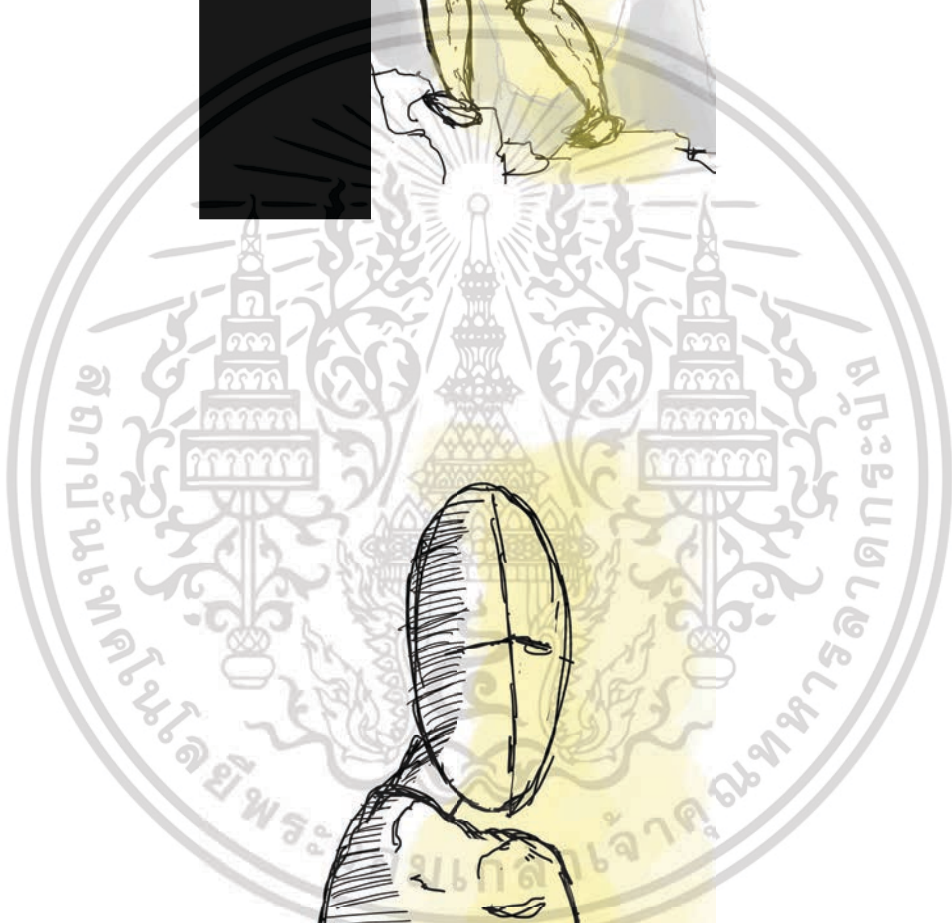
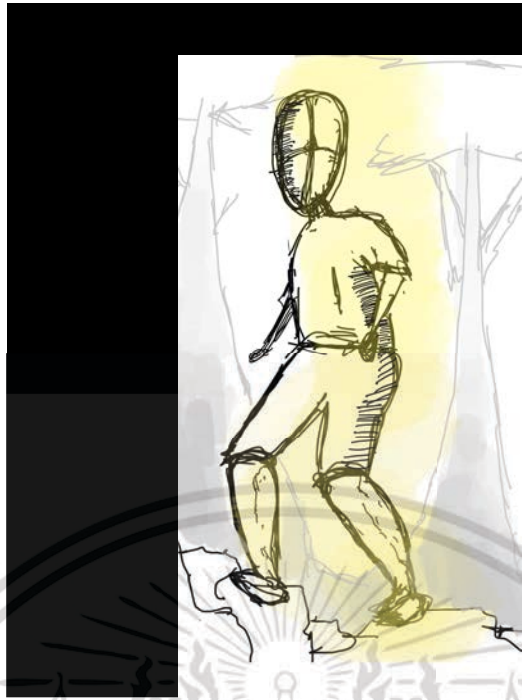

รูปที่ 23 ภาพร่าง

รูปที่ 25 ภาพร่าง

รูปที่ 27 ภาพร่าง

รูปที่ 29 ภาพร่าง

3.4 ขั้นตอนการเก็บภาพผลงาน

หลังจากการวิเคราะห์ข้อมูล และการทำในส่วนของภาพร่าง ขั้นตอนต่อไปคือการถ่ายทำภาพผลงานจริง โดยงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้า จะใช้การ Fill flash เข้าไปยังตัวแบบ โดยจะเป็นการใช้ flash เล็ก ประกอบเข้ากับหน้าไฟ Soft box เพื่อให้ได้แสงที่นุ่มและดูมีมิติแก่งานภาพ portrait ชิ้นนี้ของข้าพเจ้า

รูปที่ 30 ขั้นตอนการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายที่ได้จากการลงพื้นที่ใน รอบที่ 1

รูปที่ 31 ภาพถ่ายที่ได้จากการลงพื้นที่ในรอบที่ 1

สรุปการทำงานครั้งที่ 1

หลังจากการได้ลงพื้นที่ในการสำรวจเก็บข้อมูลในครั้งที่ 1 และได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา จึงได้คำแนะนำว่าในงานชิ้นนี้จะต้องหาโคเคชั่นให้แก่งานเนื่องด้วยในตวงงานต้องมีการเซตต่างๆไม่ว่าจะเป็นการจัดไฟหรือการเซตท่าทางของตัวแบบที่จะทำให้งานไม่ได้ออกมาเหมือนการถ่ายแบบsnapเฉยๆ จึงนำมาปรับใช้ในการลงพื้นที่ครั้งต่อไปเพื่อเก็บภาพผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ในรอบที่ 2

รูปที่ 32 ภาพถ่ายที่ได้จากการลงพื้นที่ในรอบที่ 2

สรุปการทำงานครั้งที่ 2

สรุปการทำงานในครั้งที่ 2 ของการลงพื้นที่ที่ได้เก็บภาพผลงานมา จึงได้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะอาจารย์ว่า ในงานของข้าพเจ้า ที่เป็นงานภาพ portrait ภาพถ่ายแต่ละต้องดึงเอกลักษณ์หรือตัวตนของแบบแต่ละคนออกมา และอาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นชื่อของการแบกหามในทุกรูป อาจเป็นการเล่าเรื่องผ่านองค์ประกอบต่างๆในภาพให้สื่อให้เห็นว่าตัวแบบในภาพคือลูกหาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ในรอบที่ 3

รูปที่ 33 ภาพถ่ายที่ได้จากการลงพื้นที่ในรอบที่ 3

สรุปการทำงานครั้งที่ 3

หลังจากการได้ลงพื้นที่ในการถ่ายทำในครั้งล่าสุด และได้คำแนะนำจากคณะอาจารย์ จึงได้ให้คำแนะนำแก่การถ่ายทำครั้งต่อไปว่าในแต่ละช็อต ควรจะต้องมีสัญลักษณ์อะไรที่บ่งบอกว่าบุคคลในภาพนั้นคือลูกหาบ เนื่องด้วยบางภาพในการถ่ายทำที่ผ่านมามีลักษณะที่เห็นแค่ตัวแบบ จึงจะทำให้เมื่อมองภาพอาจดูไม่รู้ว่า subject คือลูกหาบ และได้คำแนะนำอื่นๆอีกเช่น อาจจะเป็นการถ่ายในตามเส้นทางระหว่างขึ้นเขา หรือตามริมหน้าผา ที่มันจะเห็นองค์ประกอบต่างๆในภาพ ที่จะช่วยสื่อถึง concept ยิ่งขึ้น รวมไปถึงควรให้ความสำคัญกับเรื่องของการเลือกใช้ภาพแนวตั้งแนวนอน หรือในขนาด ratio ที่เหมาะสม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพถ่ายจากการลงพื้นที่ในรอบที่ 4

รูปที่ 34 ภาพถ่ายที่ได้จากการลงพื้นที่ในรอบที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปการทำงานครั้งที่ 4

ในการทำงานครั้งล่าสุดของข้าพเจ้า จากที่ข้าพเจ้าได้ปรับแก้สิ่งต่างๆจากคำแนะนำของอาจารย์ในการทำงานครั้งที่แล้ว ในการทำงานครั้งนี้ อาจารย์ได้ให้คำแนะนำในเรื่องของการเลือกภาพที่จะใช้ในผลงานจริง ที่ภาพควรจะสื่อถึงคอนเซ็ปต์คำว่า ผู้พิชิต และอาจมีบางภาพที่อาจารย์แนะนำให้ทำการครอบภาพเข้าไปให้เห็นถึงรายละเอียดที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 การตกแต่งภาพ

เนื่องด้วยภาพแต่ละภาพ สภาพแสงแตกต่างกัน เช่นบางภาพนั้นมืดเกินไป หรือบางภาพนั้นสว่างเกินไป จึงทำให้ต้องทำการตกแต่งโทนสีและแสงภายในงานชิ้นนี้ โดยที่ข้าพเจ้านั้นต้องการที่จะให้สภาพแสงและโทนสีของทุกภาพนั้นออกมาในทิศทางเดียวกัน ข้าพเจ้าจึงปรับแต่งภาพ โดยใช้โปรแกรม Adobe Lightroom

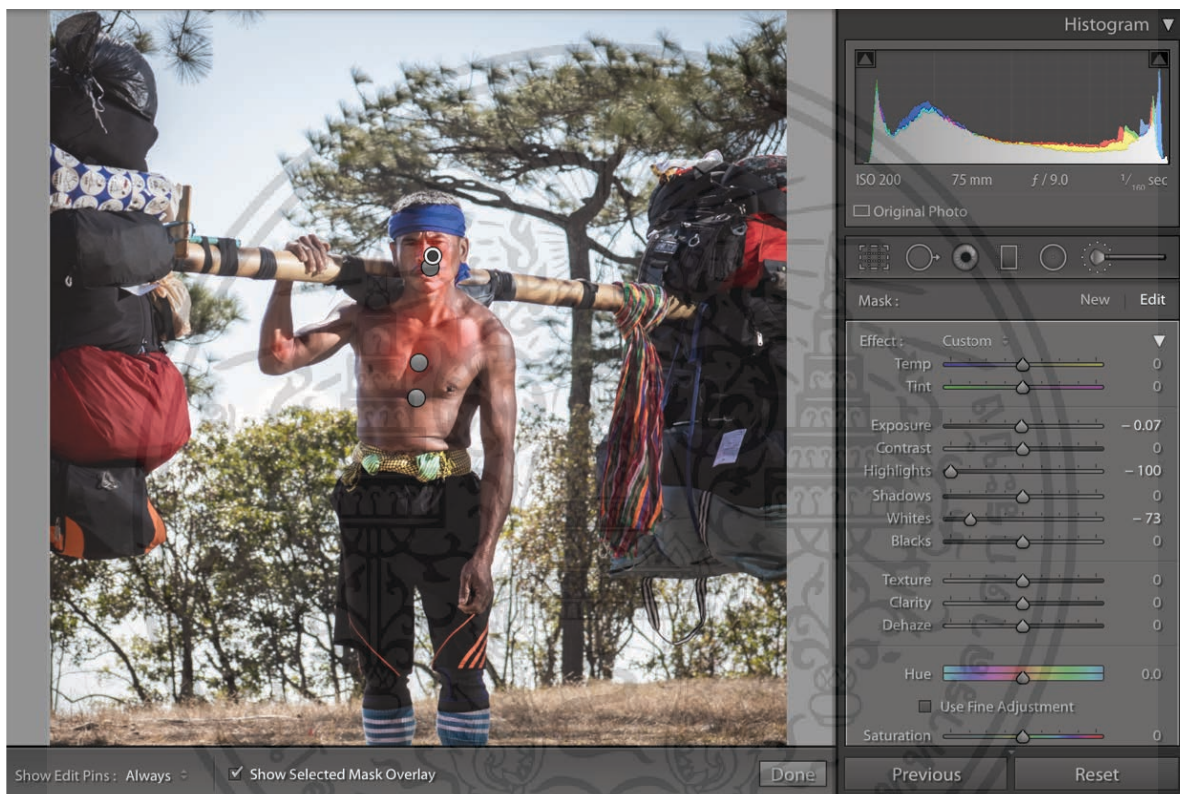
ตัวอย่างการแก้ไขแสงและโทนสีในภาพ

รูปที่ 35 ภาพก่อนและหลังการตกแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในบางภาพ ข้าพเจ้านั้นเลือกที่จะปรับแต่งสีและแสงเฉพาะจุด อย่างเช่นในส่วนของ ร่างกาย กล้ามเนื้อ ของตัวแบบ ที่ข้าพเจ้านั้นอยากที่จะเพิ่มคอนทราสต์ เพื่อให้ตัวแบบดูสื่อถึงความแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น หรืออาจเป็นการเพิ่มหรือลดแสงตามจุดต่างๆในงานของข้าพเจ้า ที่จะทำให้งานออกมาดูสมบูรณ์และลงตัวมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 36 ภาพการปรับสีโทนและแสงเฉพาะจุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 การเลือกภาพและการจัดตำแหน่งของภาพ

ในการคัดเลือกภาพในงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้คัดเลือกภาพตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะอาจารย์ ที่แนะนำในการเลือกภาพผลงานจริงที่จะใช้นั้นให้ดูสื่อถึง concept คำว่า ผู้พิชิต ในงานของข้าพเจ้าให้ได้มากที่สุด จึง อาจเป็นการเลือกจาก อารมณ์ของตัวแบบ ท่าโพส อิริยาบถที่ผ่อนคลายไม่เกร็ง หรือจากสภาพแวดล้อมองค์ประกอบของสถานที่ในภาพภาพนั้น ข้าพเจ้าจึงได้ทำการคัดเลือกภาพที่จะใช้เป็นผลงานจริงในจำนวน 16 ภาพ

รูปที่ 37 ภาพที่คัดเลือกทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 ผลงานจริง

รูปที่ 38 ผลงานจริงภาพที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 39 ผลงานจริงภาพที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 40 ผลงานจริงภาพที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 41 ผลงานจริงภาพที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 42 ผลงานจริงภาพที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 43 ผลงานจริงภาพที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 44 ผลงานจริงภาพที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 45 ผลงานจริงภาพที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 46 ผลงานจริงภาพที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 47 ผลงานจริงภาพที่ 10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 48 ผลงานจริงภาพที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 49 ผลงานจริงภาพที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 50 ผลงานจริงภาพที่ 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 51 ผลงานจริงภาพที่ 14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 52 ผลงานจริงภาพที่ 15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 53 ผลงานจริงภาพที่ 16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการทำงาน

ผลงานที่ออกมานั้นเป็นพึงพอใจ โดยจากเดิมที่ทิศทางของงานยังคงไม่ชัดเจนในแนวทางหรือภาพ visual แต่ก็ได้ถูกขัดเกลาจากคำแนะนำต่างๆจากอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะอาจารย์ จึงทำให้ผลงานได้มีการพัฒนากระบวนการทางความคิดมากขึ้นเรื่อยๆ และส่งผลให้ตัวงานนั้นได้ถูกพัฒนาขึ้นตามลำดับและเพิ่มความแข็งแรงให้แก่ตัวงาน จึงออกมาสู่โครงการศิลปะนิพนธ์ที่ตรงตามความตั้งใจ

5.2 ปัญหาในการทำงานและวิธีการแก้ไข

ปัญหาที่พบในการทำงานของข้าพเจ้าส่วนใหญ่คือ ในการเข้าหาและพูดคุยกับตัวแบบในภาพที่เป็นลูกหาบ ซึ่งบางทีในการทำงานของข้าพเจ้า ก็จะเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการทำงานของพวกเขา ที่พวกเขาเหล่านั้นอาจมีเวลาให้เราในการถ่ายทำหรือพูดคุยได้น้อย วิธีแก้ไขปัญหาคือการที่เราเตรียมการในการเข้าหาและพูดคุยกับตัวแบบไว้ตั้งแต่เนิ่นๆก่อนการถ่ายทำ เพื่อเป็นการนัดคร่าวๆและทำการตกลงกับตัวแบบก่อนที่จะเริ่มการถ่ายทำจริง และอีกปัญหาที่พบในการทำงานขึ้นนี้ของข้าพเจ้าก็คือการจัดการกับการทำงานในเวลาอันน้อยนิดเช่นการถ่ายบางช็อตที่มีเวลาในการถ่ายทำเพียงระยะสั้น วิธีการแก้ไขปัญหาคือการวางแผนล่วงหน้าเกี่ยวกับการถ่ายทำให้รอบคอบและละเอียดอย่างมีแบบแผน เพื่อที่จะง่ายต่อการจัดการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

การถ่ายภาพ portrait เชิงสารคดีแบบในงานชิ้นนี้ เรานั้นต้องศึกษาค้นคว้าเก็บข้อมูลของสิ่งที่ต้องการจะถ่ายอย่างมาก ซึ่งจะทำให้เรานั้นได้รู้และเข้าใจถึง subject อย่างถ่องแท้ และอีกทั้งงานสไตลิ่งที่ทำให้ได้ฝึกฝนในการเข้าหาและพูดคุยกับคนที่ไม่คุ้นเคยได้มากยิ่งขึ้น

5.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำโครงการศิลปะนิพนธ์ชิ้นนี้ของข้าพเจ้า สามารถแบ่งออกเป็น 3 ประการ

- 1 รู้จักในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า บ่อยครั้งในการทำงานขึ้นนี้ที่มีปัญหาเข้ามา จึงทำให้ข้าพเจ้านั้นได้รู้จักจัดการกับปัญหาเหล่านั้นและสามารถแก้ไขมันได้
- 2 รู้จักในการพูดคุยกับคน ในงานชิ้นนี้ สิ่งสำคัญคือการทำต้องพูดคุยและทำความรู้จักกับคนแปลกหน้า จึงทำให้ข้าพเจ้านั้นได้ฝึกในการกล้าสื่อสารและแสดงออก
- 3 รู้จักในการวางแผน ในขั้นตอนการทำงานต่างๆในงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้ฝึกการวางแผนที่รอบคอบ เพื่อที่จะให้ง่ายและลื่นไหลต่อการทำงานของข้าพเจ้ามากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- Northnfe. (2020). บทความเกี่ยวกับการถ่ายภาพบุคคล. เข้าถึงได้จาก
: <https://www.northnfe.blogspot.com>
- Wikipedia. (2564). ตัวอย่างการถ่ายภาพบุคคลด้วยแสงธรรมชาติ. เข้าถึงได้จาก
: <https://th.wikipedia.org/wiki/Portrait>
- Manfrottoschoolofexcellence. (2017). ตัวอย่างภาพบุคคลในสภาพแวดล้อม. เข้าถึงได้จาก
: <https://www.manfrottoschoolofexcellence.com>
- Wikipedia. (2564). อุทยานแห่งชาติภูกระดึง. เข้าถึงได้จาก
: <https://th.wikipedia.org/wiki/อุทยานแห่งชาติภูกระดึง>
- Thaipbs. (2558). ลูกหาบอุทยานแห่งชาติภูกระดึง. เข้าถึงได้จาก
: <https://www.thaipbs.or.th/news/content/309237>
- Jeraponnun. (2555). บทความเกี่ยวกับข่า. เข้าถึงได้จาก
: http://52010815063-jeraponnun.blogspot.com/2012/01/blog-post_26.html
- Thai.tourismthailand. (2564). บทความเกี่ยวกับหลังแป. เข้าถึงได้จาก
: <https://thai.tourismthailand.org/Attraction/หลังแป>
- Aroundonline. (2562). Before they pass away by Jimmy Nelson. เข้าถึงได้จาก
: <https://www.aroundonline.com/before-they-pass-away-jimmy-nelson/>
- Praphansarn. (2557). STEVE MCCURRY ช่างภาพระดับโลกชวนคน อ่านผ่านภาพชุดพิเศษ.
เข้าถึงได้จาก : <https://www.praphansarn.com/home/content/940>
- Sanook. (2559). สบตาผู้คนผ่านผลงานแห่งชีวิต ที่ "A Lifetime of Work Exhibition by Steve McCurry". เข้าถึงได้จาก
: <https://www.sanook.com/travel/1401841/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

D1839. (2564). ผู้บุกเบิกสมการที่สมบูรณ์ของภาพถ่ายบุคคล. เข้าถึงได้จาก

: <https://www.d1839.com/article/arnold-newman>

Hmong.in.th. (2566). อาร์โนลด์ นิวแมน ชีวิตในวัยเด็ก อาชีพ และความสำเร็จในการเป็นช่างภาพ.

เข้าถึงได้จาก : https://hmong.in.th/wiki/Arnold_Newman

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล นายอารีฟ มุลทรัพย์
 วัน/เดือน/ปีเกิด 31 ธันวาคม พ.ศ. 2544
 ที่อยู่ อ่อนนุช 53 แยก 1-9 แขวงประเวศ เขตประเวศ จังหวัด กรุงเทพมหานคร 10250
 E-mail areef.victory@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2557 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา
 จากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพฯ
 พ.ศ. 2563 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
 จากโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จังหวัดกรุงเทพฯ
 พ.ศ. 2566 สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้